

FILM

Jan Temmerman

Eten of opgegeten worden

Er zijn nog zekerheden in het leven. Zoals het feit dat BBC Earth Films nog steeds een huis van vertrouwen is als het op natuurdocumentaires aankomt. Een andere zekerheid is dat deze docu's nog méér tot hun recht komen op een groot bioscoopscherm. *One Life* is een zogenaamde 'bigscreen reworking' van de zes uur durende BBC-serie *Life*.

Rode draad is hier het gevecht voor overleving en voortplanting van de meest uiteenlopende diersoorten. Klinkt misschien alsof u het allemaal al eens eerder gezien hebt, maar niets is minder waar. Via slow motion, time-lapse en andere cameratechnieken krijgen we op aarde, in de lucht en onder water allerlei prachtige en soms verbijsterende dingen te zien die we nooit hadden kunnen bekijken indien er geen gespecialiseerde filmploegen samen zo'n 3.000 draaidagen, verspreid over vier jaar, hadden gespendeerd om op elk continent op zoek te gaan naar verblijvende beelden.

Het gaat om de natuur en dus is het vaak een kwestie van eten of opgegeten worden, maar *One Life* voert zowel jagers als ontsnappingskunstenaars op. Zoals de olifantspitsmuis (foto) – ik wist ook niet dat zo'n beestje bestond – die pijlsnel kan afslaan en bijzonder scherpe bochten maakt om aan zijn achtervolger te ontsnappen. Idem

voor het minuscule Venezolaanse padje dat zijn pootjes intrekt en zich als een balletje van een helling laat rollen om uit de buurt van een tarantula te blijven.

Maar ook de inventiviteit van de jagers komt uitgebreid aan bod. Komodovaranen die een enorme waterbuffel omsingelen om hem met een giftige beet tegen de grond te krijgen. Fregatvogels die in volle vlucht andere vogels vastgrijpen en dwingen een reeds ingeslikte vis weer op te hoesten. Soms zijn er minder agressieve, maar daarom niet minder efficiënte manieren om aan voedsel te geraken. Zoals de kapucijnaapjes die kleine rotsblokken gebruiken om harde noten te kraken. Er zijn natuurlijk ook beelden van eenvoudig animaal welbehagen, zoals de Japanse sneeuwwapen die de winterse kou trotseren in een warmwaterbron. Zo schattig! Tot blijkt dat er niet voor iedereen plaats is.

De commentaarstem wordt geleverd door Daniel Craig en hij doet die job uitstekend. Hij zegt ons dat er zo'n vijf miljoen diersoorten zijn op deze planeet. Dat betekent dus dat er nog véél docu's kunnen gemaakt worden. En dat is goed nieuws.

ONE LIFE

Regie: Michael Gunton & Martha Holmes
Commentaarstem: Daniel Craig

THEATER

Griet Op de Beeck

Gestripte klassieker

Jan Decorte bewerkt *Much Ado About Nothing* van Shakespeare tot *Niks of niks*, een komedie over liefde, lust en bedrog. Mensen houden van elkaar, maar doen een beetje truttig aan ontkenning. De ene gunt de andere het geluk niet altijd. Er blijkt aan het hof meer tijd in een dag dan misschien goed en wenselijk is. En dan spelen er ook nog machtsverhoudingen mee. Dat leidt opgeteld tot een hoop intriges, gecultiveerde misverstanden en gedoe.

Het recept zit 'm opnieuw in de keuze voor een soort blote eenvoud: de klassiekers gestript tot de zuiverste inhoud, het decor teruggebracht tot een paar abstracte lijnen, het acteerwerk lekker dicht bij spelen zoals kinderen doen: "En dan zet ik de kroon op, en was ik die." Naast Jan Decorte en Sigrid Vinks spelen ook Herwig Ilegems en Waas Gramser en Kris Van Trier van Cie Marius, fijne acteurs die dit goed uitgewerkt concept naar een hoger niveau tillen.

Verwacht geen grote filosofieën of dure bespiegelingen, maar wie in tijden van winterkou zin heeft in een prettig theaterspektakel, die mag *Niks of niks* onder geen beding gemist hebben.

NIKS OF NIKS van Jan Decorte, op 2, 3 en 4/2 in Vooruit Gent, nadien op tournee.
www.marius.be